

Stanislav Segert zemřel

Pavel Spunar

S hlubokým zármutkem vzpomínáme na kolegu a přítele Stanislava Segerta (4. května 1921 – 30. září 2005), který zemřel v americkém Malibu po mnohaletém působení jako profesor na Kalifornské univerzitě v Los Angeles.

Stanislav Segert¹ měl charisma spojující v sobě přemýšlivého vědce, protestantského kazatele a čestného muže s pochopením pro jinověrce a bezvěrce. Religionistiky si vážil jako samostatného vědeckého oboru a od samého počátku spolupracoval s našim časopisem. Stal se platným členem redakční rady a časopisu zasílal své příspěvky, zprávy a recenze.

Patřil ke generaci citelně poznamenané druhou světovou válkou. Vysokoškolská studia započal v roce 1939 v Praze na Husitské teologické a Filozofické fakultě. Když nacisté ještě téhož roku zavřeli české vysoké školy, Stanislav Segert nadále pokračoval ve studiu. Navštěvoval kurzy, které vedli učitelé Husitské fakulty, a docházel do Orientálního ústavu.

Své odborné působení začal jako vikář Českobratrské církve evangelické v Praze-Nuslích. Studia dokončil po válce a roku 1947 získal doktorát z filosofie po úspěšném absolvování studií semitské a klasické filologie. Začal pracovat jako asistent na Husově, později Komenského evangelické teologické fakultě, působil jako vědecký pracovník Orientálního ústavu ČSAV a externě vyučoval i na Filozofické fakultě Karlovy univerzity.

Stal se odborníkem v oblasti semitských jazyků, starohebrejské literatury a judaistiky. Brzy dobyl světového uznání, po odchodu do USA působil na univerzitách v Chicagu a Baltimoru, až zakotvil na Kalifornské univerzitě v Los Angeles.

Stanislav Segert byl plodným autorem se širokým záběrem, uveřejnil dvacet knih a více než dvě stě statí. Jako jazykovědec se proslavil především prací věnovanou základům ugaritštiny,² českému čtenáři je však

1 Fundované nekrology přinesli Jaroslav Oliverius – Petr Zemánek („In memoriam Stanislav Segert“, *Archív Orientální* 73, 2005, 497-500) a Pavel Čech („b^cl mt my lim Stanislav Segert (1921-2005)“, *Chatreššar 2004-2005: Ročenka Ústavu srovnávací jazykovědy FF UK*, Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy 2004-2005, 9-26). Srov. též Jiří Gabriel et al. (eds.), *Slovník českých filosofů*, Brno: Masarykova Univerzita 1998, 504-505; Jan Filipický et al. (eds.), *Kdo byl kdo: Čeští a slovenští orientalisté, afrikanisté a iberoamerikanisté: Biografický slovník*, Praha: Libri 1999, 432-434.

2 Stanislav Segert, *A Basic Grammar of the Ugaritic Language with Selected Texts and Glossary*, Berkeley – Los Angeles – London: University of California Press 1984.

znám také jako autor historických prací *Synové světla a synové tmy*³ a *Starověké dějiny Židů*.⁴

Svůj niterný vztah k Bibli projevoval v přesných filologických překladech vybraných knih, které s radostí předával českým básníkům, především Vilému Závadovi a Jaroslavu Seifertovi.

Stanislav Segert, ačkoliv prožil dlouhá léta v zámoří, nikdy nezapomněl na své kořeny. Byl světově uznávaným vědcem, ale i hrdým Čechem a Evropanem. S Prahou a Brnem udržoval přátelské kontakty a snažil se pomáhat domácím biblistice, orientalistice a rozvíjející se religionistice. Jeho pomocné ruky budeme vzpomínat s vděčností.

3 Stanislav Segert, *Synové světla a synové tmy: Svědectví nejstarších biblických rukopisů*, Praha: Orbis 1970.

4 Stanislav Segert, *Starověké dějiny Židů*, Praha: Svoboda 1995.